

Í DAG

Tollapolitikkur
»sjálfstýrislandsstýrisins«

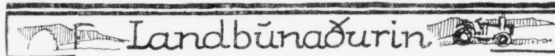
Prísurin fyrri einfaldingina

Landstýrisblöðini hafa gjört nógv burtur úr, at tolllógir eru vorðin nógv einfaldari, enn hon var frammanundan. Eitt avrekssverk, eitt bragd, ein nýskapan í fóroyskum tollapolitikki — framburður og sjálfstýri.
74 greinir í tolllógini eru vorðnar til 27 greinir. HVAT KOSTADI HENDA UMLEGGING Í MEIRATOLLI?

	áður	nú	meiratoll.
Bensin	20 oyr.	40 oyr.	20 oyr.
Sjóklaði	0 pst.	20 pst.	20 pst.
Roykitubbak	35,00 kr.	40,00 kr.	5,00 kr.
Skrá og snús	15,00 -	20,00 -	5,00 -
Ol, veikt	1,20 -	1,40 -	0,20 -
Ol, sterkt	1,80 -	2,00 -	0,20 -
Reyðvin	2,00 -	4,00 -	3,00 -
Champagna	8,00 -	16,00 -	8,00 -
Brennivín	22,00 -	28,00 -	6,00 -
Bildeck- slangnr.	10 pst.	15 pst.	5 pst.

Men so vóru teir einstakir lutir, sum fóru niður í tolli. Bara nokur fá dømi:

	áður	nú	minni
Finir pelsar	60 pst.	25 pst.	35 pst.
Finar taskur	60 pst.	25 pst.	35 pst.
Leikutoy	100 pst.	50 pst.	50 pst.
Spelitol	25 pst.	10 pst.	15 pst.

Hin nationali dýrgripurin: MOLDIN

TAÐ eru fleiri ár farið síðan kongsjörðin varð yvirtikin; men samanhædd við framburðin á øðrum okkum bæði heima og burturi hevur búnaðarliga afturgongdin ongatið verið størri enn aftaná hesa yvirtøku.

Tað var størsta nationala bragd, ið nakrantíð er framt, søgdu teir, tá ið kongsjörðin var yvirtikin og aftur kom á fóroyskum hendur.

Tað var so nationalt, at bæði fólkaflokkurin og tjóðveldisflokkurin settu uppskot um hetta sama sama dag.

Logið at nationalu kenslurnar dagfest skuldu renna so væl saman!

Tjóðveldismenn sögdu, at teir vóru fyrr við teirra uppskoti, men at Hákon Djurhuus hevði »stolið« uppskotið frá teimum úti í Tinganesi — men tað er kanska eisini nationalt!

So er ikki meira hent!

Hákon og Erlendur hava ríðað sitt navn í söguna. Har standa teir líð um líð við teir gomlu stórbóndurnar, sum kappaðust um at rena jörð hvør frá øðrum — teir rændu mold — Hákon og Erlendur pappir (uppskot).

Tað er nationalt!

Hvat fekk so fjöldin burtur úr fusturjörðini (sum hon ikki hevur rætt til so mikið sum at ganga á)?

Kappaðust teir t. d. um at »reana« uppskot hvør frá øðrum, sum sögdu, at trádarmaðurin, sum ofta eitt langt liv hevur stríðst við at dyrka eina trøð, skal fáa allan brúksrættin og fulla úrtøku av sínum arbeiði?

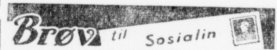
Nei!

Men hvat nationalt er í tí, at ein trádarmaður fær loyvi at liva av sínum arbeiði — liva av fusturjörðini?

Nei einki, men hann kann bláða gjøgnum nakrar árgangir av »Dagblaðnum« og »14. september«, har finnar hann ívøleyst nakrar sangir — og so kann hann syngja um fusturjörðina — moldina!!

Tá ið Hákon og Erlendur kundu koma uppá landsins hægstu tindar við síni pappirs-nationalismu í moldmálinum, er tað oforskammið av fjöldini at kneyja meir.

Takkid — og hyggið uppá teir, og tit fara ivaleyst at liva leingi í landinum! 1

DEYÐSIGLINGIN

Navn Hákon Djurhuusar er óloysiliga knýtt til størstu miðurgongd í nýggjari sögu Fóroya. Ein glottir var í, meðan P. M. Dam sat sum loğmaður, men síðan Hákon Djurhuus og eins veseliga fylgisneyrar hansara aftur komu á pallin, er eynaloyisid og veselingspolitikkurin aftur komið til valdið, og hin fóroyska skútan er aftur vorðin deyðsiglari av sama slag, sum undir seinasta folkaflakksstýrinum, tá ið fiskiskippaflothin minkaði við 7000 tonsnum.

Her hendir jú einki — einki av størri landumfatandi týðningi er av ríkað enn, hóast stýrið hevur eitt ár á bakið og kom til væl og virðiliga borðrætt borð.

I somu løtu, tað meður um at fara afturhaldspolitikki, eru teir fúsir til verka. Stórvirki á Tvøroyri, ið teir bráðdrupu er eitt dømi, og greifligari dømi og afturhaldspolitikki gevst ikki.

»Dagblaðið« plagar ofta at rósa folkeflakksinum fyrri at vera framvirvinnuligflokkur. Eg má spyrja, hvar eru hesir vinnulivsmenn, og hví ikki lova teimum framat, tá ið flokkurin skal físta við at vera uppi í stýrinum?

ÁLVARSAMAR FYLGIR — EISINI POLITISK

»Norðlýsið« víðgerð stóðu okkara, tá ið fiskimarkid verður útflutt og visir á, hvussu neyðugt tað verður at hava stór flakavirki, um bretar seta solubann fyrri fóroyskum fiski. Í blaðnum er tíðindabrev frá Aberdeen, har m. e. verður sagt:

»... Tít mugu, eins og íslendingar gjordu, byggja iðnaðarvirki, ið eru før fyrri at framleiða fløk í stórum nøgdum, og virki, ið eru kappingarfør.«

I oddagrein blaðsins verður hetta sama mál nærri víðgjørt. Blaðið finnist harðliga at, at einki er gjørt í hesum máli og endar greinina soleiðis:

»Hvat vilja teir gera, um bretar seta solubann, og vit ikki eru førir fyrri at taka ímóti og virka fiskin sjálvir. Tað kann koma at fáa álvarsamar fylgir eisini politiskt.«

Bláðið nevnr einki dømi, um hvussu hetta landstýrið av øllum alvi roynir at forða fyrri, at slík virki verða sett á stovn, men tað er royndur veruleiki.

at afturhaldstýrið kalt og kynskið hevur forða stovnanini av einum tilikum stórvirki fyrri 12 milj. kr., og verður hetta av øllum skilamonnum hildið at vera grovasta misgerð, ið nakrantíð er gjord móti fóroyska vinnulivinum.

»EITT TÍÐARTEKIN« eitur greinastubbi í »14. sept.« tann 13. sept. 1961. Hetta er sjálvandi ikki annað enn ein vanvirðislig háðan av landsmonnum. Hesin stubbi endar við hesum orðum:

»Men nú vita vit so, hvør sambandsmenninir í Fóroyum eru, og vit vita, hvat teir vilja. Teir hava sjálvandi sagt hetta: Teir vilja fyrri og fremst sjálfstýrt stríðast fyrri fíðiland sitt Danmark og móður síni Danmark! Í Fóroyum verður so uppgáva teirra fylgjuliga uppgáva landssvikjans. Hetta er vert at hava í huga.«

Landsvíkið hevur verið avmyndað á tann hátt, i »14. sept.«, at hvørt oyra, sum kom frá Danmark, varð »sambands« ella »adani« seringsgulle, men hvør hevur verið iðnari enn júst hesi somu menn at »bláða« »daniseringsgulle« til landa?

AT Tryggingarsambandið

FOROYAR í dag eiga umleið 30 milj. kr., og at folkaflakksmenn vóru ímóti, at tryggingin ver natonaliserad og sögdu: Gerið tí tað bara, hetta kemur ongan praktiskan týðning at hava.

AT tjóðveldismenn royndu at seta bæði hav og himmal í andaris tá ið umsetingargjaldið varð samtykt undir seinasta landstýri.

AT tjóðveldisflokkurin hevur ikki avtikið hetta ræðuliga gjeld, síðan flokkurin kom mannsterkur í landstýrið, men tvøránnimóti hækkað tað við 25 pst.

AT síðan sjálfstýrismenn komu í

Lógin, sum ikki . . .

(Framhald frá 1. síðu)

ur 100 % til landstýrið, um tað vil siga nei ella ja.

Kennandi seg standandi so óendaliga veikt í hesum máli letur so landstýrið blóð síni siga fólki, at seinasta landstýrið varð ikki betri, tí tað hevði eisini sagt nei til umsóknir um loyvi at keypa fisk frá fremmandum skipum.

Men eisini her spælir ósannindin sitt óhugnaliga spæl.

Viti hava fregnast, um seinasta landstýrið hevur verið fyrri at siga stórfeløgum, sum ynskja at keypa fisk frá fremmandum skipum, nei. Og vit hava fingið tað svarið, at sakarlístin frá seinasta landstýris-tíðni sigur einki um hetta.

Tað, sum innanfyri »tvey« seinastu árinie (taki orðrætt frá einum av landstýrisbláðum) er, at í mars mánaða — aliso undir hesum landstýrinum — er sýtt einum stórum feløgi at keypa fisk frá fremmandum skipum. Men tað var

ikki talan um treytir fyrri at kunna fara undir at byggja stórvirki fyrri fleiri miljónir. Virkið var bygt, var komið og var í arbeiði. Men hetta verður ikki sagt fyrri at umbæra sýtan landstýrisins. Minni enn so. Hon er eins stór skaðagerð fyrri tað, serliga um so er, at henda naktanin hevur lætt landstýrinum at drepa stórdriftina á Drelnesi.

Nei, lógin og kunngerðir forðaðu ikki landstýrinum at siga ja. Tað er at skammast yvir, at okkara hálfvirði loğmaður ikki skal aftra seg við at fara fram í útvarpið og merkja seg sum mann, ið ikki er farandi eftir fyrri at siga tað milt.

Og enn og skammilígrari er, at menn royna at umbæra gerning landstýrisins við at siga ósatt um seinasta landstýrið.

Tá ið menn bæra seg so at, er tað einans hin ringa samvitskan, ið drivur teir.

TAÐ ER VERULEIKI

AT einasta avrekssverk tjóðveldisflokkssins í fiskimarksmálinum higartil var royndin at troðka igjøgnum keyplið av einum gomlum, uppløgdum, norskum hvalabáti.

AT hitt mikla reypidi hjá tjóðveldismonnum, um tey miklu gagns verk, teir vildu fremja fiskimonnum til frama, er havnað í, at fiskimenn hava fingið 20 pst. toll uppá sjóklaði og 20 oyru uppá liturin av bensini.

AT tjóðveldisflokkurin hevur forðað »størsta framleiðsluskipandi« virki, nakrantíð hevur verið í umbúna at seta á stovn í Fóroyum.

RIKSMANNALIV

Nú franska riverian er avtakin við hotellum og ferðafólki í hópatali, eru ríkfólkini flutt longur suðureftir — á sölstrondina í Spani millum Malaga og Gibraltari. Í stórum lystslottum og dreymaborgum búgva har um summarið m. o.:

Christobal, versonur Franco, her togindan av Alba, hertugin av Windsor, Carl Bernadotte, prinsur (systinabarn svenska kongin) Otto von Bismarck, limur av vesurtýska tinginum, Fritz Blücher, greivi av Altona (familjan eigur meiraltun av partapeninginum í »Berlingske Tidende«), fløgfarasmáðurin Willy Messerschmitt, reiðarin Onassis, film-svinjukturman Ester Williams, Neelia Guinness (ól) o. fl.

Av 1500 km av í alt 5289 km av spanskari strond, sum hevur ótta útlendinga — spaniarar sjálvir helda fri í fjøllunum ella á norður strondini — eiga hesir lika nógvá jørð, sum spaniarar sjálvir.

— Sjálfstýrisflokkarnir funnu ikki hvønn annan, fyrr enn teir vóru fullvisir í, at eingin av teimum vildu hava sjálfstýri.

—

OMMAN hevði tann goða sið, hvørja ferð hon hevði etið, at lesa borðbøn:

— Takk várhera, at eg eisini í dag fekk etið meg mettan.

Men so ein dægin prátar hon so nógv, at hon gloymir borðbønina. Litla Anna vildi tá hjálpa henni.

— Takk, várhera, at omma endiliga er mett.

—

HON: Eg havi biðið um hesar báðar haffarnar at passa. Hendan dæmar mær best, men dæmar tær lín betri, kann eg bæra hava báðar.

—

Tannheknin: Tær nýtist ikki sita og rópa her, eg brúki ein av teimum »alla nýggjastu« bornum. Sjúklingurin: Tíverri er hetta ein av teimum gomlu tonnum.